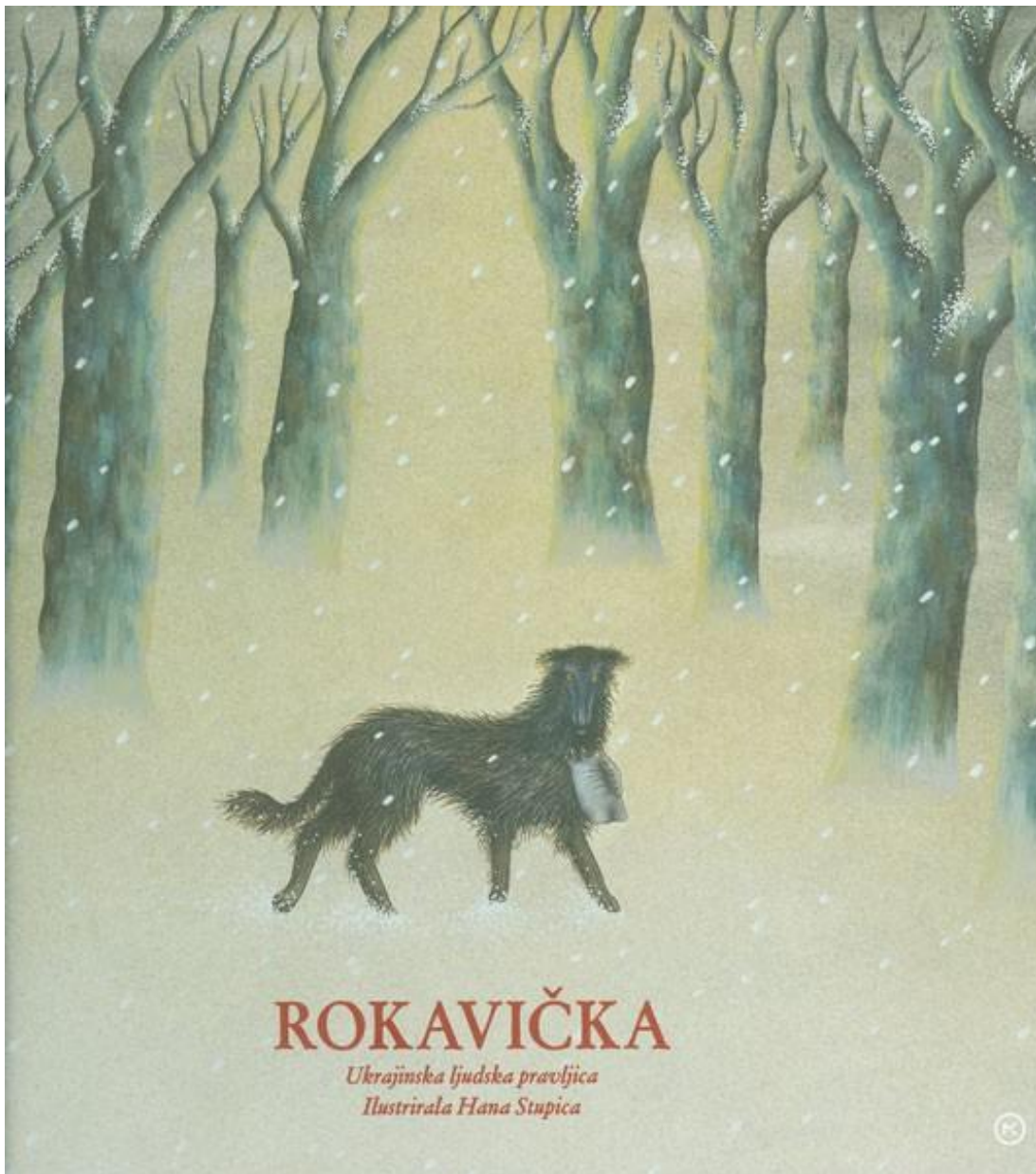

ROKAVIČKA

UKRAJINSKA LJUDSKA PRAVLJICA

ROKAVIČKA

Ukrajinska ljudska pravljica

Ilustrirala Hana Stupica

Dedek je šel po gozdu, za njim je tekel psiček.
Med potjo je dedek izgubil rokavico.

Teče mimo miška, zagleda rokavičko, zleze vanjo in reče:

“To bo domek moj.”

Takoj nato priskaklja - skok skok skok – žaba in vpraša:

“Kdo stanuje v rokavički?”

“Jaz mala miška. Kdo si pa ti?”

“Jaz sem žabica Skokica.

Vzemi še mene k sebi.”

“Kar pridi!”

Tako sta se obe naselili v rokavički.

Mimo priskaklja zajček, zagleda rokavičko in vpraša:

“Kdo stanuje v rokavički?”

“Jaz, mala miška, in žabica Skokica. Kdo si pa ti?”

“Jaz sem zajček Dolgouhec, sprejmita še mene k sebi.”

“Kar pridi.”

Zdaj so že trije domovali v rokavički. Priteče lisica.

“Kdo stanuje v rokavički?”

“Jaz, mala miška, žabica Skokica in zajček Dolgouhec. Kdo si pa ti?”

“Jaz sem lisica Zvitorepka. Sprejmite še mene k sebi.”

“Kar pridi!”

Zdaj so že štirje stanovali v rokavički. Pridirja volk, ustavi se pred rokavičko in vpraša:

“Kdo stanuje v rokavički?”

“Jaz, mala miška, žabica Skokica, zajček Dolgouhec in lisica Zvitorepka. Kdo si pa ti?”

“Jaz se volk Požeruh. Sprejmite še mene.”

“Kar pridi!”

In zleze še volk v rokavičko – zdaj jih je že pet.

Kar jo primaha merjasec.

“Kdo stanuje v rokavički?”

“Jaz, mala miška, žabica Skokica, zajček Dolgouhec, lisica Zvitorepka in volk Požeruh. Kdo si pa ti?”

“Jaz sem merjasec Dolgorilec.

Vzemite še mene k sebi!”

Prava pokora – vsak bi rad v rokavičko.

“Saj ne boš mogel noter.”

“Bo že kako, kar pustite me.”

“No, naj bo! Poskusi!”

Še merjasec je zlezel v rokavičko.

Zdaj jih je bilo že šest. Tako so bili na tesnem, da se niti ganiti niso mogli.

Nenadoma so začele pokati veje. Iz gošče je prilomastil medved in zarjovel:

“Kdo stanuje v rokavički?”

“Jaz, mala miška, žabica Skokica, zajček Dolgouhec, lisica Zvitorepka, volk Požeruh in merjasec Dolgorilec. Kdo si pa ti?”

“Hu hu! Nekam precej vas je! Jaz sem medved Kosmatinec, sprejmite še mene k sebi.”

“Kako neki, prijatelj? Saj smo že mi hudo na tesnem.”

“Bo že kako!”

“No, pa zlezi. Ampak previdno!”

Zdaj je še medved zlezel v rokavičko. Bilo jih je sedem in rokavička je bila tako natlačena, da je kar pokala po šivih.

Doma je dedek hotel nataktniti še drugo rokavičko. Išče, išče, rokavičke nikjer. Obrnil se je in se vrnil, da jo bo poiskal. Psiček je stekel naprej. Teče, teče in vidi: rokavička leži na tleh in miga, kakor da je živa. Psiček pa : hov hov hov. Živali so se prestrašile, planile iz rokavičke in stekle po gozdu, da so se jim pete kar bliskale.

Dedek je prišel in zagledal svojo rokavičko. O, kako je bil vesel! Spravil jo je v žep in nikoli ni izvedel, kaj se je godilo medtem.

